

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

О. Прокуда, студент гр. МГУФЕБ-20
Науковий керівник Т.М. Саванчук, к.е.н., викладач

У сучасних умовах процес успішної функціонування і економічного розвитку вітчизняних підприємств значною мірою залежить від ступеня економічної безпеки. Економічна безпека будь-якого бізнесу - це захист його діяльності від негативного впливу зовнішнього середовища, здатність швидко усувати або пристосовуватися до різних загроз, якщо вони суттєво не впливають на фінансові показники.

Необхідність постійного дотримання економічної безпеки зумовлюється об'єктивно наявним для кожного суб'єкта господарювання завданням забезпечення стабільності функціонування та досягнення головних цілей своєї господарської діяльності. Рівень економічної безпеки бізнесу залежить від здатності керівництва та професіоналів, особливо менеджерів, уникати потенційних загроз та усувати негативні наслідки деяких негативних складових зовнішнього та внутрішнього середовища.[2]

Роль стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства має важливе значення, оскільки поряд із корпоративною стратегією вона окреслює мету, напрямок та перспективи більш передбачуваного розвитку бізнесу, що, в свою чергу, є основою для забезпечення фінансової ефективності та стабільності.

Головними критеріями диференціації стратегічних підходів до управління фінансово-економічною безпекою підприємства є такі чинники:

1) стан фінансово-економічної безпеки суб'єкта господарювання на момент розробки (корегування) стратегій;

2) фінансові можливості підприємства щодо політики безпеки. Концептуально поняття «стратегії» в економічній літературі трактують як:

1) мету управління (ідеальну модель підприємства, в якій реалізується бачення його керівників, власників); позицію на ринках (передусім конкурентну участь на ринках, захоплення нових ринків); зразок (джерело прагнення підприємства наблизитися до еталона);

2) запланований майбутній результат, напрям розвитку, перспективне уявлення про майбутній стан підприємства, маневр у конкурентній боротьбі;

3) визначення основних довгострокових цілей і завдань, ухвалення курсу дій, розподілу ресурсів, необхідних для виконання поставлених завдань;

4) загальний всебічний план досягнення цілей;

5) довгостроковий курс розвитку підприємства, спосіб досягнення цілей;

6) комплекс прийнятих рішень стосовно розміщення ресурсів і досягнення довгострокових конкурентних переваг на цільових ринках;

7) узагальнену програму діяльності, спрямовану на досягнення підприємством мети завдяки ефективному розподілу, координації та використанню ресурсів [1].

Важливою передумовою функціонування бізнесу є його стратегічна спрямованість, особливо в ринкових умовах. Однак стратегічне управління повинно охоплювати всі сфери бізнесу, включаючи фінансову та економічну безпеку, незважаючи на те, що соціально-економічна та політична нестабільність, належне управління безпекою ускладнюється низкою проблем, зокрема нестабільністю економіки та її державним регулюванням, недосконалістю та нестабільністю правового середовища, значною тіньовою ситуацією на ринку та тиском з боку більш сильних конкурентів, включаючи несправедливість, рейдерство, відсутність фінансового забезпечення та інше.

Визначальні завдання фінансово-економічної безпеки у процедурі стратегічного планування розвитку підприємства полягають в оцінці рівня й описі характеристик стану безпеки за кожною стратегічною альтернативою, дослідженні ризиків і чинників впливу на реалізацію стратегії, узгодженні обраної стратегії розвитку підприємства з основами його життєдіяльності при формуванні кінцевої стратегії, моніторингу стану безпеки та врахуванні його зміни при коригуванні економічної стратегії розвитку.

Основними стратегічними цілями фінансово-економічної безпеки підприємства є:

- максимізація рівня фінансової рентабельності
- оптимізація об'єму фінансових ресурсів
- забезпечення необхідного рівня фінансової стійкості
- мінімізація рівня приймаючих фінансових ризиків
- фінансова стабільність при виникненні ризикових ситуацій
- безпека інвестиційної діяльності підприємства
- безпека інноваційної діяльності підприємства
- захист конкурентної позиції підприємства[3].

Отже, стратегія фінансово-економічної безпеки передбачає визначення довгострокових цілей фінансової діяльності та вибір найефективніших способів їх досягнення. Цілі цієї стратегії мають підпорядковуватися загальній стратегії економічного розвитку та спрямовуватися на максимізацію прибутку та ринкової вартості підприємства.

Література:

1. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф [под ред. Л. И. Евенко ; сокр. пер. с англ.]. – М. : Экономика, 1999, – 520 с.
2. Васильців Т. Г. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення: монографія / Васильців Т. Г., Волошин В. І., Бойкевич О. Р., Каркавчук В. В., [за ред. Т.Г. Васильціва]. – Львів, 2012. –386 с.
3. Іванюта Т. М. Економічна безпека підприємства: навч. посіб. / Т. М. Іванюта, А. О. Заїчковський. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 256 с.

